

Най-скжпоцѣнното.

Единъ богатъ човѣкъ пжтуваше по всички страни на свѣта и когато хората го запитваха, защо прави това той отговаряше:

— Азъ искамъ да намѣра най-хубавия скжпоцѣненъ камѣкъ!

И винаги, когато той намѣрваше нѣкой рѣдѣкъ камѣкъ, завръщаше се щастливъ въ отечеството си и даваше голѣми тържества. Хората се очудваха на неговото богатство, посѣщаваха неговитѣ разкошни обѣди и вечери и го наричаха най-щастливия благородникъ въ свѣта. Той слушаше съ удоволствие тѣзи хвалби, награждаваше щедро тѣзи които го ласкаеха.

Веднажъ този богаташъ се научи, че нѣкъдѣ имало единъ скжпъ и хубавъ камѣкъ. Той се приготи за пжтъ и тръгна съ своята голѣма свита. Като вървѣха, не далечъ отъ пжтя, чуха плачъ и слѣдъ внимателно търсене, намѣриха въ единъ трапъ, че плачеше, едно малко изоставено момиченце.

Богаташа издигна дѣтето, усмихна се и каза:

— Това не е нѣщо рѣдко и скжпоцѣнно, но все не бива да остане тукъ!

И въ слѣдния градъ той даде момичето да го гледа една жена, като ѝ заплати много пари. Слѣдъ това продължи пжтя си безъ да помисли за момиченцето.

Той намѣри скжпоцѣнния камѣкъ, откупи го твърдѣ скжпо и бѣше щастливъ, че къмъ